

Bilag 2.

Spørgsmål fra udvalget til indenrigsministeren og ministerens besvarelser.

Vedrørende forslag til lov om kommunal indkomstskat.

Spørgsmål 62:

Skal særreglen for sognekommuner i § 3, stk. 5, 3. punktum, opretholdes efter vedtagelsen af kommunalreformen?

Svar af 2. februar 1967:

Efter den omhandlede regel skal afgørelsen af tvistigheder mellem to kommuner om ret til andel i den en skatteyder påhvillende kommunale indkomstskat henlægges til amtsrådet, såfremt der er tale om to sognekommuner inden for samme amtsråds-kreds, og ellers til indenrigsministeren. Dette svarer til, hvad der gælder efter den nuværende kommuneskattelovs § 15, stk. 1. Disse bestemmelser må til sin tid afpasses efter de almindelige tilsynsbestemmelser, der måtte blive fastsat i forbindelse med kommunalreformen.

Spørgsmål 63:

Bør der ikke kunne gives hel eller delvis eftergivelse for unge skatteydere, hvis økonomiske forhold som følge af uddannelse skønnes at være til hinder for betaling af den fulde skat?

Bør i bekræftende fald ikke dette forhold udtrykkeligt nævnes i § 16, stk. 1?

Svar af 2. februar 1967:

Bestemmelsen i forslaget § 16, stk. 1, om bevillingsmæssig eftergivelse af kommunal indkomstskat svarer i princippet til den nu i kommuneskattelovens § 39, stk. 1, indeholdte bestemmelse. De forhold, der efter forslaget § 16, stk. 1, navnlig vil kunne begrunde lempelse af skatten, er de samme, som omhandles i kommuneskattelovens § 39, stk. 1. Ved ordene „kan navnlig bevilges“ og „eller andre lignende forhold“ er det tillkendegivet, at der også i andre tilfælde end de i bestemmelserne direkte nævnte vil kunne ske hel eller delvis eftergivelse af kommuneskat. I praksis indrømmes der således i et vist omfang skattelempelse i henhold til kommuneskattelovens § 39 på grund af uddannelse, og skatteydere, hvis økonomiske forhold som følge af uddannelse skønnes at være til hinder for betaling af den fulde kommuneskat, vil således også efter den nuværende formulering af forslaget § 16, stk. 1, have mulighed for at opnå skattelempelse, men naturligvis vil der intet være til hinder for, at uddannelsestilfældet udtrykkeligt nævnes i bestemmelsen, der dog heller ikke med denne tilføjelse vil blive ud-tømmende.